

MIGRAZIO ETA ASILO ITUNA: EUROPAAREN LEGATU KOLONIALISTA DENON BEGIEN BISTAN

Europar Batasunean berriki onartu den Migrazio Itunak, asko zaildu dizkie gauzak euren herrialdetik ihesi doazen eta asiloa eskatzen duten pertsonen. Eskuin muturraren tesiak ogi tartean irentsita, migratzaileentzako kontrol neurri zorrotzagoak onartu dituzte Estrasburgon, tartean biometrikoak. Aspalditik dugu teknologia horiek ezkututzen duten arrazakeriaren berri, baina ba al zenekien Europaren historia kolonial eta esklabistan dutela jatorria?

 URKO APAOLAZA AVILA

Zortzi urtez aritu dira negoziatzen, baina orain presa zegoen, eta azken segunduan onartu dute Europako Parlamentuan Migrazio eta Asilo Ituna deitu dutena, ekaineko hauteskundeak ate joka direla. Apirilaren 10ean izan da, Estrasburgon, baina irakurlea alferrik saiaturako da EiTbren bilatzailean albistea aurkitzen, irrati telebista publikoak Ibaizabaleko itsasadarrarentzat baino ez zituen begiak eta kamerak egun horretan.

Begiak eta kamerak. Kamerak eta datuak. Horiek izango dira migratzaileak kontrolatzeko Europar Batasunak hemendik aurrera erabiliko duen erreminta nagusietarikoak. Aurpegiak ezagutzeko edo biometriari oinarrituriko sistemak, baina, zerikusi handia du historian zehar europar inperioek euren kolonietako jendeak markatu eta sailkatzeko moduekin, arrazakeriaren kontrako eta justizia sozialaren aldeko ekintzaileek salatu duten moduan. Baina goazen pausoz pauso.

Onartu berri den legedia oso zabala da, zortzi espediente eta hamar araudi ditu. Funtsean, itunak asilo eskariak onartu edo ukatzeko prozedura azkartuko du, kontrola areagotuko, eta migratzaileei Europan sartzeko baldintzak gogortuko dizkie.

Neurri nagusietako bat da hemendik aurrera kide diren herrialdeek migratzaileak ez hartzeko ordaindu ahal izango dutela. Giza eskubide bat bermatzeari uko egiteagatik ordaindu, alegia. "Elkartasun mekanismoa" deitu diote,

baina elkartasun hautazkoa: migratzaile gehiago hartu nahi ez duenak 20.000 euro ordainduko ditu ukatzen duen asilo eskaera bakoitzagatik, 30.000 eskaerako mugarekin.

Erridikulu bat da zifra hori, kontuan edukita batez beste urtean Europar Batasuneko herrialdeek milioi bat asilo eskari izaten dituztela. Gainera, datu horietan ez dira ageri Mediterraneoan eta Atlantikoan bidaia arriskutsuak egin eta sarritan itsasoan itota desagertzen diren pertsonak. Berriki jakin dugu *El País* egunkariak eskuratutako barne dokumentu baten bidez, Frontexek – Europako mugak matonismoz zaintzen dituen erakundeak– 40.000 lagun kanporatu zituela 2023an, inoizko kopururik handiena.

Beste arau batek aukera emango du mugak behin behinean ixteko migratzaileei, haien joan-etorria "instrumentalizatzen" bada. 2021eko udazkenean Bielorrusiatik dozenaka milaka pertsona saiatu ziren Europar Batasunera sartzeko, Polonia, Lituania eta Letoniako mugetan barrena. Herrialde horiek "gera hibrido" moduan hartu zuten Alexander Lukashenkoren gobernuaren jokabidea, eta giza eskubideen kontrakoak diren kilometro askotako harresiak eraikitzeaz gain, kanporatze ilegalak ere egin dituzte geroztik. Orain, hori guztia legalizatuko dute.

"Arratsaldeko 17:00etan, normalean turistentzat izaten den gonbidatuen palakoa lehertzeaz dago: 'Itun honek hil egiten du, bozkatu ez!' oihukatu dute hainbat

aktibistek, sesioa geldituta". Kanpoaldean ere jende ugari protestan ari da. *Mediapart* atarian irakur dezakegu Estrasburgoko eztabaida luzearen kronika, Ludovic Lamant kazetari frantziarraren eskutik: "*UE: le Parlement adopte dans la douleur un pacte migratoire controversé*" (EB: Parlamentuak minez onartu du migrazio itun polemikoa).

Salbuespenak albuespen, talde nagusiek ahapeka onartu dute legedia: kontserbadoreek, liberalek, sozialdemokratek, baita sozialistek ere. Diote, erdi lotsatuta, hobe dela hori, ekainetik aurrera neofaxistek euroganberara ekarri lezaketen baino... Baina Giorgia Meloniren Fratelli d'Italia alderdiaren ildokoek eta beste batzuek ere alde bozkatu dute. Eta neurri murriztaileenetako baten txosten-gilea, berriz, Vox alderdi neofrankistako Jorge Buxadé dela gogorarazi du Laman-tek. Azken batean, araudiak eskuin muturraren ideietako asko bere egiten ditu, migrazio "ordenatu" baten aitzakiapean.

GORPUTZAK PASAPORTE, ATZOKO ETA GAURKO ESKLABOETAN

Buxadéren txostenari baietz esanda, Eurodac datu basea erreformatuko da. Hogei urte dituen hatz marken datu base horri aldaketa "tekniko" batzuk egingo dizkiote, baina ez dira aldaketa xaloak baxterre: hemendik aurrera posible izango da hatz markekin ez ezik biometriaren bidez familia osoak kontrolatzea, baita sei urteko haurrak ere. Laman-tek dio kontrol sistema hori ez dela ezerezetik atera, eta bozketa baino egun batzuk lehenago

Apirilaren 10ean Migrazio eta Asiloari buruzko bozketa egin zen Europako Parlamentuan, Estrasburgon.

EUROPAKO PARLAMENTUA / D. L.

EuObserver aldizkarian irakurritako iritzirik artikuluak dakar gogora.

Laurence Meyer eta Chloé Berthélémy arrazakeriaren kontrako eta justizia sozialaren zein giza eskubideen aldeko aktibistek idatzia, "*The colonial biometric legacy at heart of new EU asylum system*" (Legatu kolonial biometrikoa, EBren asilo sistemaren erdigunean) izena du artikulua eta, besteak beste *La Marea* egunkarian ere irakurri daitezke gaztelaniaz.

Egileek diote existitzen den zainketa-teknologia zitalena erabiliko dela "pertsona migratzaileen gorputzen eta mugimenduen gaineko kontrol erabatekoa" ezartzeko. Azken batean, arrazializaturiko pertsonen gorputza "pasaporte" bilakatuko dute. Biometriarekin, pertsonen ezaugarri biologikoen eta fisikoen inguruko datuak bilduko dira: hatz markak hartzea, aurpegiaren irudiak egitea edo begietako irisak eskaneatzea dira modu ohikoena.

Ikuspuntu historiko batetik, biztanleria kontrolatzeko eta dominatzeko funtsezko mekanismoa izan da norbanakoen identifikazioa, eta ez gaitu harritu behar orain Europar Batasunak biometria jarri izana bere mugak gordetzeko sistemaren oinarrian. Azken batean, Meyer eta Berthélémyren arabera, "zainketa-biometrikoaren jatorria pertsona talde batzuegan izan den abusu eta diskriminazio praktika kolonialetan dago".

Atlantikoan zehar esklaboekin egiten zen merkataritzak, eskala global batean garatu zituen Afrikan bahitu eta jabetza pribatu bihurturiko gizakiak markatzeko eta ihes egindakoei aztarna jarraitzeko teknikak. *Dark Matters* (Iluntasunak inporta du) liburuan Simone Browne soziologo estatubatuarra kontatzen du esklabo beltzen bijilantzia eta kontra-bijilantzia norainokoa zen. Hortik dator *Run, nigger, run!* eta antzeko abesti

ezagunak, esklaboek abisua pasa eta patruiletatik ihes egiteko balio zutenak.

Baina zainketa-sistema sofistikatuak joan zen. Alphonse Bertillon polizia frantziarrak 1880an gaizkileak identifikatzeko asmatutako metodo antropometrikoak aurpegiaren deskribapen zehatzak egitea, hatz markak tintaz bustitzea eta argazkiak erabiltzea- Frantziako inperioaren kolonietan hasi ziren erabiltzen, batez ere Aljerian, non jatorrizko identitateak zapaltzeko probestu zituzten halakoak. Britainiar Inperioak gauza bera egin zuen Indian, erregistro biometrikoen programa erraldoi baten bidez migratzaile txinatarrak eta langile indiarak bereizteko.

Bi ekintzaileek garbi dute, nolako zuzeratik halako ezpala: "Eurodac-en erreformarekin, datu biometrikoen bidez lorturiko errefuxiatu eta migratzaileen identifikazioa masibo eta ohikoa, Europar Batasunaren asilo sistemaren zutabe inhumanoa bihurtuko da". ●

ZINKUNEGI
OPTIKA

Hernani 23 · 20004 Donostia

T. 943 420 624

zinkunegioptika.com

